ΤΙ ΑΠΑΙΤΕΙ Η ΕΥΓΕΝΕΙΑ...

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΧΟΡΕΥΤΑΣ

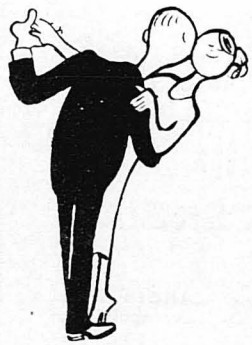

Μὴν δείχνεστε πολὺ τρυφερὸς πρὸς τὴν ντάμα σας, τὴν ὥρα ποὺ χορεύετε μαζύ της !...

[Τί γράφει ἕνα πρωτότυπο «Ἐγχειρίδιο Χοροῦ», ποὺ ἐξεδόθη τελευταῖα στὴ Γερμανία]

—Χορεύετε, κυρié μου ; Χορεύετε, δεσποινίς μου ;...

—Ὤ, βέβαια !... Καὶ μὲ μεγάλη εὐχαρίστησι, μάλιστα !... Καὶ ποιὸς δὲν χορεύει σήμερα ;

Ὁ χορὸς ὅμως ἔχει τοὺς κανόνες του, τοὺς ὅρους του, τὰ «ἀταγορεύεται» καὶ τὰ «ἐπιτρέπεταί» του. Μπορεῖ νὰ εἶσθε ὁ καλύτερος χορευτὴς τοῦ κόσμου, καὶ ὅμως νὰ μὴν ξέρετε νὰ τηρεῖτε τοὺς βασικοὺς αὐτοὺς κανόνες. Καὶ μπορεῖ νὰ εἶσθε πάλι μέτριος χορευτής, κι' ὡστόσο, νὰ ξέρετε περίφημα τὴν ἐθιμοτυπία τοῦ χοροῦ.

Αὐτοὺς λοιπὸν τοὺς κανόνες, αὐτὸν τὸν κώδικα, νὰ ποῦμε, τοῦ χοροῦ, τὸν ἐξέδωσαν τελευταῖα στὴ Γερμανία σ' ἕνα χαριτωμένο βιβλιαράκι. Κι' ἐπειδὴ ἄρχισε πειὰ ἡ ἐποχὴ τῶν χορῶν, κρίνουμε σκόπιμο νὰ παραθέσουμε ἐδῶ γιὰ σᾶς μερικὲς ἀπὸ τὶς κυριώτερες συμβουλὲς τοῦ βιβλίου αὐτοῦ.

Λοιπόν, ἀγαπητέ μου νεαρὲ κύριε, ἂν παίρνατε μαζύ σας τὸν πατέρα σας σ' ἕνα χορευτικὸ κέντρο—πρᾶγμα ποὺ βέβαια δὲν θὰ κάνατε ποτὲ —ἢ ἔστω καὶ σ' ἕνα σπίτι, στὸ ὁποῖο πρόκειται νὰ χορέψουν, ξέρετε τί θὰ δῆ μὲ κατάπληξι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς τῆς περασμένης γενεᾶς ;

Στὴν ἀρχή, μὲ τὸν πρῶτο ἦχο τῆς μουσικῆς, θὰ σᾶς δῆ νὰ τρέξετε βιαστικὸς-βιαστικὸς στὴν ἄλλη ἄκρη, ὅπου κάθεται ἡ πιὸ βαμμένη καὶ ἡ πιὸ προκλητικὴ κοπέλλα τῆς σάλλας. Μὰ ἡ κοπέλλα αὐτὴ θὰ βρίσκεται κιόλας περικυκλωμένη ἀπὸ πέντ' ἕξη νεαρούς, κι' ἔτσι ὅλοι σας θ' ἀρχίσετε νὰ διαμφισβητεῖτε τὸν πρῶτο της χορό. Συγχρόνως δίπλα σας καὶ γύρω σας θὰ ὑπάρχουν ἕνα πλῆθος ἄλλα συμπαθητικὰ κορίτσια, ἀλλὰ ἐσεῖς οὔτε θὰ γυρίζετε κἂν νὰ τὰ κυττάξετε. Καὶ μόνον ὅταν ἡ περιζήτητος ὡραία κάνει τὴν ἐκλογή της καὶ σᾶς ἀφήσῃ στὰ κρύα τοῦ λουτροῦ, μόνον τότε θὰ στραφῆτε πρὸς τὴ διπλανή της, ποὺ ἔχει παρακολουθήσει ὅλη τὴ σκηνή, καὶ θὰ τὴν ρωτήσετε :

—Χορεύετε, δεσποινίς ;

Τῆς δείχνετε δηλαδὴ καθαρὰ ὅτι, μιὰ καὶ δὲν σᾶς θέλει ἡ ἄλλη, πηγαίνετε σ' αὐτήν, ποὺ εἶνε ἡ πρώτη τυχοῦσα, μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ μὴ χάσετε τὸ χορό.

Νομίζετε ὅτι στὴν ἐποχὴ τοῦ πατέρα σας γινόταν ποτὲ ἕνα τέτοιο πρᾶγμα ; Καὶ νομίζετε πὼς αὐτὸ ποὺ γίνεται τώρα εἶνε σωστό ;

Συμβαίνει ἐπίσης καὶ κάτι ἄλλο. Κάθεσθε στὴ μιὰ ἄκρη τῆς σάλλας, ἡ ντάμα σας στὴν ἄλλη. Κι' ἄξαφνα ἀρχίζει ἡ μουσικὴ κι' ἐσεῖς, ἀντὶ νὰ πᾶτε νὰ ὑποκλιθῆτε μπρὸς στὴ ντάμα σας, σηκώνετε τὸ χέρι καὶ κουνᾶτε τὸ δάχτυλό σας, γνέφοντάς της συγχρόνως καὶ μὲ τὸ κεφάλι ! Ὅλα δὲ αὐτὰ τὰ καβαλιστικὰ σημεῖα σημαίνουν : «Ἔχεις διάθεσι νὰ κάνουμε ἕνα γυράκι ;»

Βέβαια, δὲν ἔχει κανεὶς τὴν ἀπαίτησι, στὴν ἐποχή μας, νὰ πάῃ ὁ καβαλλιέρος νὰ ὑποκλιθῆ μπροστὰ στὴ μαμᾶ τῆς δεσποινίδος καὶ νὰ τὴν παρακαλέσῃ νὰ τοῦ κάνῃ τὴν τιμὴν καὶ νὰ τοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ χορέψῃ μὲ τὴν κόρη της. Αὐτὰ δὲν γίνονται πειὰ τώρα, πρῶτα ἀπ' ὅλα γιατί ἡ δεσποινίδες σπανίως συνοδεύονται ἀπ' τὶς μαμάδες τους στοὺς χορούς. Ἀλλ' ὁπωσδήποτε, σὲ μιὰ κυρία, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ κάνῃ κανεὶς νόημα ἀπὸ μακρυά, ὅπως κάνει καὶ σ' ἕνα ταξί...

Ὅταν χορεύετε, μὴ χορεύετε, γιὰ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, ὅπως οἱ ἀστέρες τοῦ κινηματογράφου. Πόσους ἀνθρώπους ἔχει πάρει ὁ κινηματογράφος στὸ λαμό του !... Νομίζετε πὼς κι' οἱ ἀστέρες οἱ ἴδιοι, στὴν ἰδιωτική τους ζωή, χορεύουν ὅπως καὶ ὅταν παίζουν ;

* * *

Μὴν κάνετε πολλὰ σκέρτσα κι' ἐξωφρενικὲς φιγοῦρες μὲ τὴν ντάμα σας, ὅσο καλὸς χορευτὴς κι' ἂν εἶσθε. Τὶς φιγοῦρες αὐτὲς μπορεῖ νὰ μὴ τὶς ξέρει ἡ ντάμα σας κι' ἔτσι, ἀπὸ εὐχαρίστησις, ὁ χορὸς γι' αὐτὴν θὰ γίνῃ μαρτύριο. Ὕστερα, τὸ θέαμα, ποὺ θὰ παρουσιάζετε, κάνοντας αὐτὲς τὶς φιγοῦρες, προκαλεῖ ἀσφαλῶς τὰ γέλια σὲ ὅσους σᾶς βλέπουν. Ἀφῆστε νὰ τὶς κάνουν οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος χορευταί.

Ὅταν προσκαλέσετε μιὰ κυρία σὲ χορὸ καὶ ἀρνηθῆ νὰ χορέψῃ μαζύ σας, μὴν τὸ θεωρήσετε αὐτὸ ὡς προσβολή. Οὔτε νὰ κοκκινίσετε εἶνε ἀνάγκη, οὔτε νὰ φύγετε μὲ κατεβασμένο τὸ κεφάλι. Μπορεῖ, ἐκείνη τὴ στιγμή, ἡ κυρία νὰ ὑποφέρῃ πολὺ ἀπὸ τὸ παπουῦτσι της, ποὺ τὴν στενεύει, ἢ νὰ ἔχῃ πονοκέφαλο.

Ἐπίσης δὲν εἶνε σωστὸ μόλις μιὰ κυρία ἀρνηθῆ νὰ χορέψῃ μαζύ σας, νὰ γυρίσετε καὶ νὰ προσκαλέσετε τὴ διπλανή της, ἔτσι γιὰ νὰ τὴν σκάσετε, δῆθεν. Θὰ φέρετε τότε καὶ τὶς δυὸ σὲ δύσκολη θέσι.

Μὴν κάνετε ἐξωφρενικὲς φιγοῦρες, ποὺ προκαλοῦν τὰ γέλια τῶν ἄλλων !...

Ὅταν πᾶτε νὰ προσκαλέσετε μιὰ κυρία γιὰ νὰ χορέψῃ μαζύ σας, εἶνε ἐντελῶς περιττὸν νὰ φτιάχνετε ἐκείνη τὴ στιγμὴ τὴ χωρίστρα σας. Ἂν τὰ μαλλιά σας εἶνε ἀλειμμένα μὲ πριγιαντίνη, τὰ χέρια σας θὰ λαδωθοῦν καὶ τὸ φόρεμα τῆς ντάμας σας θὰ γίνῃ χάλια.

Ἀποφεύγετε νὰ καλῆτε σὲ χορὸ μιὰ ντάμα ψηλότερη ἢ πολὺ κοντύτερη ἀπὸ σάς. Θὰ εἶνε ἐνοχλητικὸ καὶ γιὰ σᾶς καὶ γιὰ κείνη.

Μὴ νομίσετε ποτὲ ὅτι θὰ κάνετε καλὴ ἐντύπωσι στὴν κυρία, μὲ τὴν ὁποία θέλετε νὰ χορέψετε, ἂν τρέξετε καὶ μπῆτε μπροστὰ ἀπὸ ἕναν ἄλλο κύριο, ποὺ τὴν προσκαλεῖ ἐκείνη τὴ στιγμὴ σὲ χορό. Ἔτσι καὶ τὴν κυρία κάνετε νὰ γελάσῃ καὶ τὸν κύριο νὰ θυμώσῃ.

Λάβετε σπουδαίως ὑπ' ὄψει σας αὐτὰ τὰ πράγματα. Ὁ χορὸς δὲν εἶνε γυμναστική. Ἂν σᾶς ἀρέσουν τὰ σπόρτ, αὐτὸς δὲν εἶνε λόγος γιὰ νὰ ἐξαρθρώσετε τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια τῆς ντάμας σας.

Ἐπίσης ὁ χορὸς δὲν εἶνε ἐρωτικὴ περίπτυξις. Ἐπειδὴ μιὰ κυρία σᾶς ἐπέτρεψε νὰ ἔχετε τὸ ἕνα σας χέρι γύρω στὴ μέση της καὶ μὲ τὸ ἄλλο νὰ πιάνετε τὸ δικό της, αὐτὸ δὲν σημαίνει πὼς πρέπει νὰ τὴν σφίξετε ἐπάνω σας, σὰν νὰ θέλετε νὰ τὴν σκάσετε, ἢ νὰ ἀνεβοκατεβάζετε τὸ χέρι σας στὴν πλάτη της, ἢ νὰ τὴν ψηλαφῆτε μὲ τὰ δάχτυλά σας. Θὰ σᾶς ἦταν εὐχάριστο, ἂν τὸ βλέπατε νὰ τὸ κάνουν αὐτὸ στὴ γυναίκα σας ἢ στὴν ἀδελφή σας ;

Ὅσο κι' ἂν συνδέεσθε μὲ τὴ ντάμα σας, μὴ δείχνετε ποτὲ ὅταν χορεύετε τὰ αἰσθήματα ποὺ τρέφετε πρὸς αὐτήν. Μὴ χορεύετε μάγουλο μὲ μάγουλο, οὔτε μὲ τὰ δυὸ χέρια γύρω στὴ μέση της. Λάβετε ὑπ' ὄψει σας ὅτι χορεύετε μπροστὰ σὲ ξένο κόσμο, ποὺ παρακολουθεῖ καὶ σχολιάζει κάθε σας κίνησι. Ὅταν εἶσθε μόνοι σας, κάνετε ὅ,τι θέλετε.

Λογαριάζετε κάτω καὶ τὴν παρακαθημένη σας. Ὅταν συνοδεύετε μιὰ κυρία σ' ἕνα κέντρο, δὲν εἶνε σωστὸ νὰ ξεσβερκιάζεσθε, κυττάζοντας τὶς κυρίες τοῦ διπλανοῦ τραπεζιοῦ, ὅσο χαριτωμένες καὶ νόστιμες κι' ἂν εἶνε. Εἶνε περιττὸ νὰ σᾶς ποῦμε τί ἄσχημες συνέπειες μπορεῖ νὰ ἔχῃ αὐτὸ γιὰ σᾶς.

Πόδια ἔχετε, βέβαια, ἐλπίζουμε. Πιθανὸν νὰ ἔχετε καὶ κάλους ἢ χιονίστρες. Λοιπόν, ὅταν χορεύετε, νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψει σας ὅτι κι' οἱ ἄλλοι ἔχουν πόδια καὶ πιθανὸν κι' αὐτοὶ νὰ ἔχουν κάλους ἢ χιονίστρες. Τὸ νὰ ζητήσετε ἐκ τῶν ὑστέρων συγνώμην, δὲν ὠφελεῖ. Τὸ πᾶν εἶνε νὰ μὴν πατήσετε τὸ διπλανό σας.

Σὲ μιὰ σάλλα γεμάτη κόσμο δὲν μπορεῖτε βέβαια νὰ χορέψετε ὅπως θὰ χορεύατε σὲ μιὰ ἀδειανὴ αἴθουσα. Μετριάστε κάτω τὸ μπρίο σας καὶ τὴν ὁρμή σας καὶ...ἁπλώνετε τὰ πόδια σας ὥς ἐκεῖ ποὺ φθάνουν.

Ἐπειδὴ μιὰ κυρία σᾶς ἔδωσε τὴν ἄδεια νὰ χορέψετε μαζύ της, αὐτὸ βέβαια δὲν σημαίνει πὼς σᾶς ἐπέτρεψε νὰ γίνετε καὶ ἀνακριτής. Κι' ὅμως, οἱ περισσότεροι κύριοι σήμερα ὑποβάλλουν τὴν ντάμα, μὲ τὴν ὁποία χορεύουν γιὰ πρώτη φορά, εἰς κανονικὴν ἀνάκρισιν, ἀρχίζοντας ἀπὸ τό : «Ποῦ ἐγεννήθης καὶ ποῦ κατοικεῖς» !...

Ἐξ ἴσου ἐνοχλητικὴ μὲ τὴν προηγούμενη, εἶνε καὶ ἡ συνήθεια, ποὺ ἔχουν μερικοὶ ἄλλοι κύριοι, νὰ μένουν βουβοὶ σὰν τὰ ψάρια καθ' ὅλο τὸ διάστημα ποὺ χορεύουν μὲ τὴν ντάμα τους. Δὲν ὑπάρχει τίποτα πιὸ προσβλητικὸ γιὰ μιὰ ντάμα. Νομίζει πὼς ὁ καβαλλιέρος της χορεύει μόνον ἐξ ὑποχρεώσεως μαζύ της καὶ δὲν τοῦ κάνει κέφι νὰ τῆς πῇ οὔτε μιὰ λέξι.

Ὅταν πᾶτε σ' ἕνα σπίτι νὰ χορέψετε, δὲν εἶνε βέβαια δυνατὸν νὰ χορέψετε μ' ὅλες τὶς νέες, ποὺ θὰ βρίσκωνται ἐκεῖ. Ἀλλὰ ἐπίσης δὲν εἶνε καθόλου σωστὸ νὰ περιορισθῆτε νὰ χορεύετε μονάχα μὲ δυὸ-τρεῖς, ἐκείνες ποὺ χορεύουν καλύτερα ἢ ἐκείνες ποὺ σᾶς ἀρέσουν περισσότερο. Θυσιάσετε ἀπὸ ἕνα χορὸ καὶ γιὰ μιὰ ἀπ' αὐτὲς ποὺ δὲν σᾶς ἀρέσουν καὶ τόσο καὶ τοὺς ὑπολοίπους μοιράστε τους, σὲ ἀραιὰ κάπως διαστήματα, στὶς ντάμες τῆς ἀρεσκείας σας.

Μὴν μπαίνετε μπροστὰ σ' ἕναν ἄλλο κύριο, ποὺ πρόκειται νὰ χορέψῃ μὲ μιὰ κυρία τοῦ γούστου σας !...

Μὴν ξεσβερκιάζεσθε, κυττάζοντας τὶς κυρίες τοῦ διπλανοῦ τραπεζιοῦ !...